

POSTANOWIENIE

26 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 26 września 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. S. i G. S.
przeciwko T. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej M. S. i G. S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z 27 czerwca 2022 r., I ACa 624/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje i poleca wypłacić adw. Ł. J. przez Skarb Państwa – Sąd Apelacyjny w Krakowie kwotę 8 100 (osiem tysięcy sto) złotych, w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu.**
- 3. nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powodowie M. S. i G. S. wywiedli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 27 czerwca 2022 r., którym oddalono ich apelację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 20 lutego 2020 r., oddalającego powództwo przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadnili oczywistą zasadnością wynikającą z naruszenia art. 60 w zw. z art. 65 § 1 i 2 k.c. na skutek dokonania wykładni oświadczenia woli z pominięciem rzeczywistego zamiaru stron.

Konsekwencją tego naruszenia było zdaniem skarżących stwierdzenie braku legitymacji czynnej po stronie powódki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyczyny wskazane w uzasadnieniu wniosku nie pozwalają na przyjęcie skargi do rozpoznania.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Zważywszy, że zarzut związany z problematyką wykładni oświadczeń woli, z natury swej wyklucza oczywistość zasadności oceny przedstawionej przez stronę, a wręcz przeciwnie - wymaga na ogół skomplikowanych zabiegów interpretacyjnych, to jedynie wykładnia umowy jaskrawie sprzeczna z wytycznymi wskazanymi z art. 65 k.c. może stanowić o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 18 stycznia 2023 r., I CSK 5915/22). Skarżący nie opisali jednak, na czym w tej sprawie miałyby polegać naruszenie podstawowych zasad dokonywania wykładni. Przedstawili jedynie swoje ogólne stanowisko, że wykładnia dokonana przez sądy *meriti* nie odpowiadała zgodnemu zamiarowi stron. Podjęli zatem bliżej nieuzasadnioną polemikę z ustaleniami sądów powszechnych rozpoznających sprawę. Zaś brak możliwości podważania ustaleń faktycznych

dokonywanych przez sądy *meriti* wynika z art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c. *in fine*.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodom z urzędu rozstrzygnął zaś na podstawie § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie. Natomiast o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 102 k.p.c.

[ms]